

[Waldorff]

kan netop være, som det også står i tillægsbetænkningen, at det er noget, der skal dækkes af de kommende overenskomster. Hvis det er rigtigt, så er det også rigtigt, at med dette betænkning bidrag har man stadig væk givet et fuldstændig klart signal til de private arbejdsgivere om, at ved de kommende overenskomster skal de sikre sig en speciel aflønning, en speciel overenskomstaftale for de unge. Jeg tror faktisk, det er temmelig vanskeligt at benægte, at de private arbejdsgivere må opfatte det sådan. Det er i hvert fald helt oplagt i deres interesse at forsøge at få det drejet den vej. Samtidig er det et signal til fagbevægelsen på den måde, at man siger til fagbevægelsen: hvis I ikke selv forhandler jer frem til en overenskomst sammen med arbejdsgiverne, så har vi stadig i al den tid, hvor I ikke laver overenskomst, en lavere løn for unge på beskæftigelsesprojekter, men også for unge i offentlig produktion. Altså en udvidelse af det område, som løntrykkercirkulæret hidtil har dækket.

Jeg mener, dette er fantastisk alvorligt. Jeg forstår selvfølgelig de afvejninger, man har foretaget i SF, når man tilslutter sig forslaget til jobskabelseslov. Vi er enige i, at det er en principielt vigtig landvinding at få åbnet for offentlig produktion, men det, man altid skal huske, specielt når man har med socialdemokrater at gøre, er, at man hele tiden skal stille spørgsmålet: køber man sine reformer for dyrt? Hvad er virkningen af, at man på den ene side får et princip om offentlig produktion igennem, hvis man på den anden side er med til at undergrave fagbevægelsen? Det spørgsmål, som jeg også rejste ved andenbehandling, er: hvad betyder det her for fagbevægelsen? Er det ikke endnu et skridt i retning af at svække fagbevægelsen, at splitte fagbevægelsen, at splitte det sammenhold blandt arbejderne, som jo er den eneste betingelse for, at man kan fastholde reformer, og for, at man kan gennemtvinge reformer på længere sigt? Ja, det er overhovedet betingelsen for, at man har styrken til at imødegå nye forringelser, f. eks. de forringelser, der måtte komme under en borgerlig regering, hvis nu det hele med renteskatteordningen går i vasken til efteråret. Det er selve den styrke, som overhovedet er betingelsen for forbedringer, som man her piller ved, og det er alvorligt. Det er på dette punkt jeg mener at der ikke kan være tvivl om, at SF har ac-

cepteret noget, som de ikke burde have accepteret. Så meget mere, kan man sige, som det er tvivlsomt, om det nogen sinde kommer til at ligne en egentlig lov om offentlig produktion.

Jeg mener, at fru Lilli Gyldenkilde selv som en af de bedste har sagt, at det radikale ændringsforslag, der gør jobskabelsesloven til en foranstaltning for de 18-25-årige, er endnu et eksempel på, at vi laver et ghettoarbejdsmarked; det er endnu et eksempel på, at vi placerer de unge specielt, vanskeliggør deres tilknytning til arbejdsmarkedet, og at vi på den måde er med til at svække den samlede arbejderbevægelse. Det mener jeg er pointen i dette lovforslag. Man kan ikke acceptere et princip om offentlig produktion, hvis man samtidig er med til at undergrave den styrke, som skal skabe reformer.

Chr. Christensen (KrF):

Formålet med jobskabelsesloven er jo at sætte flere i arbejde. Det er et godt formål. Det er også nødvendigt at tage initiativer, og vi må også udtrykke vores tilfredshed med, at man nu vil koncentrere kræfterne ved dette lovforslag om de unge fra 18 til 25 år. Men lovforslagets succes vil jo helt afhænge af den situation, som findes på arbejdsmarkedet, og på grund af den trængte økonomiske situation, arbejdsgiverne befinder sig i, tvivler vi på, at den positive virkning, der er lagt ind i forslaget, vil komme frem. Vi har desværre en fornemmelse af, at de, der kommer i arbejde, eventuelt kan komme til at skubbe andre ud, og derfor bliver det i virkeligheden bare en omfordeling i stedet for en ny tilgang af arbejdspladser.

Vi har samtidig en fornemmelse af, at der med dette lovforslag åbnes mulighed for en offentlig produktion, som kan blive til stor skade for det private erhvervsliv og dermed i virkeligheden kan føre til en omstrukturering af vort samfund, en omstrukturering i retning af et minus for det private erhvervsliv, ikke mindst for de mindre erhvervsdrivende. En sådan omstrukturering vil vi ikke være med til, og som følge deraf stemmer vi imod lovforslaget.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg synes nok, at enkelte af ordførerne i dag er kommet meget, meget langt ud med